

*Тема: Галицько-Волинська
держава за наступників
Данила Романовича*

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ 7 КЛАС.

- **Персоналії:** Лев, Шварно та Мстислав Даниловичі, Володимир Василькович, Юрій I, Андрій та Лев II, Юрій II Болеслав.

- **Основні дати:**
- **1270—1301 рр.** — володарювання Льва Даниловича,
- **1303 р.** — утворення окремої Галицької митрополії,
- **1323 р.** — припинення династії Романовичів;
- **1349 р.** — втрата незалежності Галицько-Волинської держави;
- **1387 р.** — припинення існування Галицько-Волинської держави.

1264 р. - помер Данило Галицький

Брат Василько
(1238-1270рр.)
Волинь

Син Лев I
(1264-1301рр.)
Галичина

Син Шварно
(1264 – 1269р.)
Холм

Син Мстислав
(1264-1289рр.)
Требовль

Після смерті короля Данила Галицько-Волинська держава була поділена між його братом і трьома синами.

Влада Василька Романовича поширювалася лише на Західну Волинь. Решту земель ділили між собою сини Данила. Коли ж Василько Романович помер, його землю успадкував син Володимир.

Лев Данилович
(1264-1301 рр.)

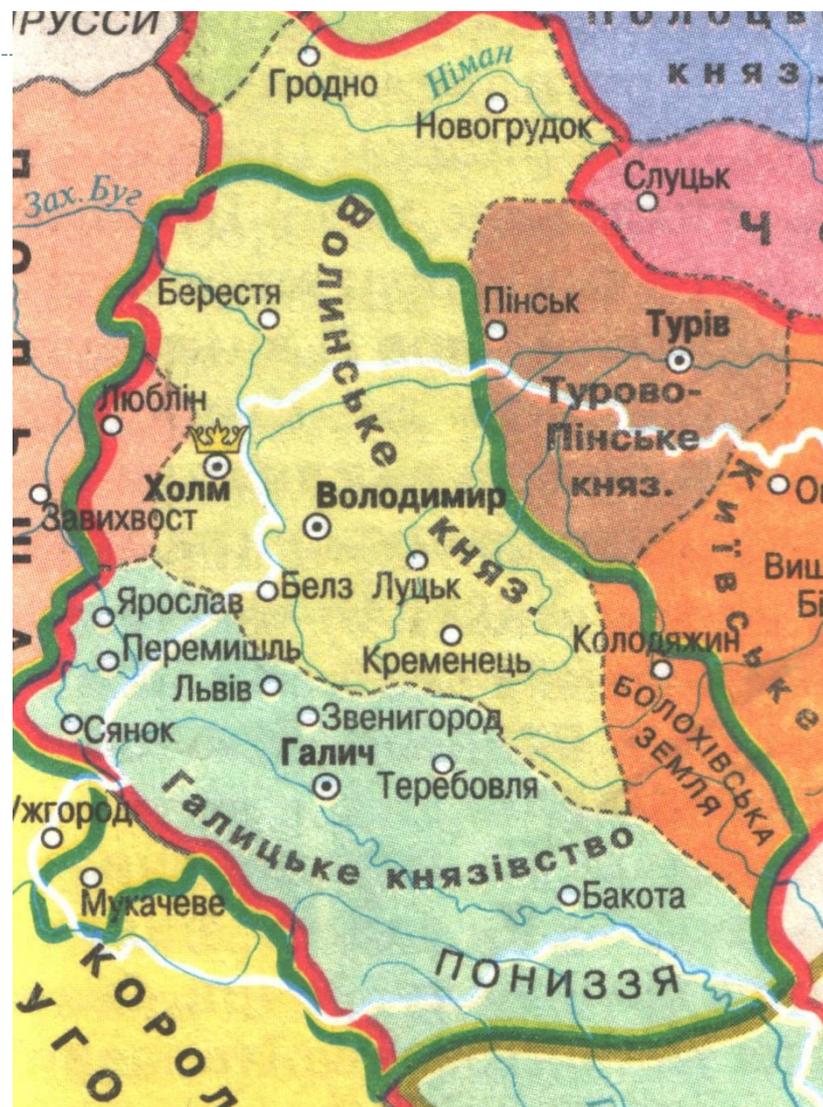
- Правив у Галичині.
- Приєднав Закарпатську Русі та Люблінську землі.
- Підтримував дипломатичні відносини із Німецьким орденом, Угорщиною, Чехією, Польщею, Литвою.
- Переніс столицю з Холма до Львова (1272 р.)
- Васально залежав від Золотої Орди.

Однак незабаром помер Шварно, а згодом і Василько.
Волинським князем став син Василька Володимир.

Володимир
(1270—1289 рр.)

Він був дуже розумним та освіченим правителем, займався наукою і книгами. У літописах він згадується як «великий книжник і філософ, якого ще не було і не буде».

Землі королівства Данила Романовича зміг об'єднати онук Данила Юрій I Львович. Його правління (1301–1308рр.) визначають як час розквіту, спокою та економічного добробуту держави. Про Юрія I сучасник написав як про «мужа мудрого і доброго, до духівництва щедрого, під час правлінням якого Русь славилася досягненнями миру і достатку».

Особливості правління Юрія I

- Розквіт та економічний добробут князівства.
- Прийняття князем титулу «короля Русі».
- Відмова від завоювань, надання переваги дипломатії.
- Заснування Галицької митрополії (1303 р.),
- Із його смертю завершився розквіт Галицько-Волинського князівства

Після смерті Юрія державу наслідували його сини Андрій і Лев II (1308-1323 рр.)

Особливості правління:

- Були співправителями князівства.
- Підтримували зв'язок із Тевтонським орденом і Польщею, щоб ослабити золотоординське панування
- З їх смертю припинилася династія Романовичів, князівство перейшло до Юрія II Болесави.

Юрій II Болеслав (1325-1340 рр.)

Майже два роки галицько-волинський стіл залишався вакантним, хоча претендентів не бракувало. 1325 р. галицько-волинські бояри обрали главою держави князя Болеслава, сина сестри Андрія та Лева II, який прийняв православ'я та ім'я Юрій.

«Божою милістю князь і спадкоємець королівства Русі»

Юрій II Болеслав

(1325-1340 рр.)

Особливості правління Юрія II Болеслава

- **Намагався вийти з-під боярського впливу,**
- **Поступовий занепад князівства:**
- **посилення ординського впливу,**
- **невдала боротьба з Польщею за Люблінську землю,**
- **налагодив дружні відносини з Литвою,**
- **контроль над містами іноземних купців та ремісників,**
- **відхід національної знаті від адміністративної влади,**
- **навернення місцевого населення до католицизму.**

«Став розмножати число латинників і їх віру», «принаджував з різних країв католицьких священників і богословів, бажаючи зацелити їхню віру в русинів»

В 1340 р. через ускладнення релігійної ситуації бояри отруїли Юрія II Болеслава.

Оскільки дітей у Юрія II Болеслава не було, бояри запросили княжити литовського князя **Любарта Гедиміновича**. Однак свою владу він зміг поширити лише на Волинь. На Галичині ж протягом 1340 – 1344 рр. володарював бояр Дмитро Дедько. Польський король Казимир III прагнув приєднати Галичину до своїх володінь.

Врешті-решт Галичина опинилася під владою Польщі, а Волинь – князів литовської династії.

Період правління Юрія II став поступовим занепадом Галицько-Волинського князівства:

- посилився ординський вплив,
- безуспішною була боротьба з Польщею за Люблінську землю,
- міста дедалі більше контролювалися іноземними купцями та ремісниками,
- національна знать відійшла від адміністративної влади,
- місцеве населення наверталось до католицизму.

Отже, в сер. XIV ст. Галицько-Волинська держава перестає існувати і потрапляє в залежність відсусідніх держав.